

man kan ende på tallet 8. Så meget er den ugentlige arbejdstid i hvert fald ikke faldet siden 1964, at det kan begrunde en nedsættelse fra 15 til 8, hvad der jo næsten er en halvering.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Til fru Eva Kjer Hansens spørgsmål vil jeg kun sige, at i Socialdemokratiet blander vi os ikke i overenskomsts spørgsmål, og set fra vores synspunkt vil det også fremadrettet være et spørgsmål om, at overenskomsterne skal aftales af parterne.

Med hensyn til implementeringen, som fru Jette Gottlieb siger her, hvor vi lovgiver på området, er det faktisk et spørgsmål om, at vi følger et ønske fra parterne om at lave supplerende lovgivning på det her område.

Om timegrænsen skal være 8 eller 10 eller 6 timer osv., det må jeg indrømme, det har ikke været det helt afgørende fra vores side. Vores ønske har været, at langt flere skulle have mulighed for at blive dækket af overenskomster og komme ind under funktionærloven.

Formanden:

Fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Når jeg læser det her lovforslag, må jeg sige, at jeg undrer mig over, hvorfor de oprindelige to lovforslag er blevet samlet til ét forslag. Jeg håber, at ministeren her under debatten i dag vil begrunde denne sammenlægning, for jeg kan simpelt hen ikke se nogen mening i det, og jeg kan ikke se, hvad det er ud fra høringssvarene, der har begrundet den pludselige sammenlægning.

Vi kan i Venstre naturligvis støtte implementeringen af direktivet om deltidsarbejde, men af høringssvarene fremgår dog, at der er spørgsmål, der er uklarheder vedrørende en del af paragrafferne, og disse skal naturligvis afklares under udvalgsarbejdet.

Ellers går min store interesse på, hvilke initiativer regeringen nu vil tage for at fjerne barrierer for deltidsansættelse, sådan som der jo bliver opfordret til i direktivet. Har regeringen nogle konkrete bud på, hvordan deltidsarbejde kan fremmes, sådan som mange lønmodtagere jo også ønsker det, jævnfør flere nye meningsmålinger? Er regeringen enig i, at overenskomstfalter ikke skal kunne hindre eller forbyde, at en

lønmodtager aftaler deltidsarbejde med sin arbejdsgiver?

Lovforslagets anden del om en nedsættelse af 15-timers-grænsen i funktionærloven til 8 timer er langt mere problematisk. Og jeg forstår simpelt hen ikke ministerens begrundelser i lovforslaget for at foretage den ændring.

Den ene begrundelse er, at 15-timers-reglen ikke længere er tidssvarende, når man henser til, at arbejdstiden var væsentlig højere end i dag. Jamen det begrundet jo ikke en halvering. Så skulle arbejdstiden godt nok have været meget høj i 1964. Så det ville jo være et helt andet time-tal, vi endte på, hvis det skulle være en forholdsvis nedsættelse af arbejdstiden.

Så er der spørgsmålet om foreneligheden med EU-traktatens artikel 141 om ligeløn. Jamen hvad er der sket i Arbejdsministeriet, siden man nu pludselig henviser til en gammel EU-dom fra 1988, som ikke tidligere har givet anledning til nogle ændringer, og hvor Danmark har haft en fuldstændig anden opfattelse af situationen? Hvad er det, der har bevirket, at ministeren pludselig har den modsatte opfattelse af den situation?

Og endelig et tredje argument, som ministeren er fremme med, at der skal være objektive begrundelser for timegrænser. Jamen når det ikke har været et problem tidligere, hvorfor skulle det så pludselig være et problem nu?

Jeg kan ikke se, at ministerens begrundelser holder i forhold til at sige, at der er en væsentlig risiko for, at EF-Domstolen vil underkende funktionærlovens 15-timers-grænse. Hvad bygger den teori på? Hvad er det for en analyse, der er foretaget? Er der nogen meldinger fra EU-systemet, som giver anledning til den her antagelse?

Hele denne del af lovforslaget virker meget søgt og meget ugenomtænkt. Jeg savner også fuldstændig en uddybning af, hvor mange deltidsansatte dette vil berøre, opgjort inden for de forskellige brancher, fordelt på køn i forhold til den påståede ligelønsproblematik.

Jeg savner en analyse af, hvad dette betyder for alle dem, der har småjob, studenterjob, demonstrationsopgaver m.v. Hvad betyder det af ændringer i hele ansættelsesmønsteret inden for de forskellige brancher? Hvad bliver de samlede udgifter for erhvervs livet? I lovforslaget nævner man kun, at ændringen betyder, at flere lønmodtagere nu får ret til løn under sygdom, men hvad med alle de øvrige rettigheder? Hvad med konsekvenserne af de længere opsigelsesvarsler?